

Gençlere Mektup

Hayata, zor bir zamanda başlıyorsunuz. Tarihte bazı dönemler vardır ki yükselen med suları, en zayıf yüzücüleri bile başarıya doğru götürür. Sizin kuşağınız ise, dalgalı bir denizde akıntıya karşı yüzüyor. Çok zor bir iş. İlk dakikalarda nefes almakta zorlanacaksınız. Sahile varmaktan ümidinizi keseceksiniz. Fakat korkmayın, sizden önce, başkaları da iri dalgalarla karşılaştılar ve batmadılar. Beceriklik ve cesaretle, kendinizi fırtına durgunlaşınca kadar su üstünde tutabilirsiniz. Kazandığınız zaman şunu unutmayın ki, insanın zaferi hiçbir zaman mükemmel ve sürekli değildir. Dünyaya ait işlerin hiçbirisi ebedi olarak halledilemez. Hiçbir zafer, uzak bir geleceği belirleyemez. Hiçbir anlaşma, milletlerin, yahut hudutların ilişkilerini uzun süre için belirleyemez. Hiçbir ihtilal, sonsuza kadar saadete kavuşan bir toplum kuramaz. Bir insanın ya da bütün bir kuşağın işini bitirdikten sonra uyusukluk içinde huzura gidebileceği ümidini aklınızdan çıkarınız. Hayat merhalesi, ancak gece başladığı anda sona erer.

Aceleci olmayınız. Bir anda kazanılan servetler ve şöhretler, yine bir anda kaybedilirler. İsterim ki engellerle karşılaşınız, mücadele ediniz. Bu sizi güçlendirir, sağlamlaştırır. Elli yada altmış yaşlarına doğru, fırtınaların döğdüğü eski kayaların sert ve parlak görünümünü alırsınız. O zamana kadar karşınızdaki alem sizi yontmuş olur; siz de böylelikle karakter kazanırsınız.

Fikir cereyanları artık sizi yalnızca güldürür. Gençlikte herşey insana korkunç görünür; insanın karşısına çıkan ilk engeller bir hakaret, insanın karakterindeki fenalık, müthiş birşey gibi geliyor. İnsanların ve olayların zalimliğine karşı içinizde sığınılacak bir yer ediniz. İnsan, düşüncelerinin derinliklerinde, en ağır mermilere, en zehirli sözlere dayanabilen bir sığınak kurabilir. Kendi kendinden emin olan ruh neden korksun? Böyle bir ruhun en gizli düşüncelerine karşı duyduğu güveni ne zulüm, ne iftira sakatlayamaz.

Sebatlı ve ölçülü bir insan olunuz. Bilirim; işler biraz kötü gitmeye başladı mı, yolun yarısından geri dönmek ve hayata başka bir kadınla, başka dostlarla başlamak ve başka bir gökyüzünün altında yaşamak düşüncesi insanı kaplamaya başlar. Kolay gibi görünen bu hale kendinizi kaptırmayın. Bazı istisna durumlarda dayanılmayacak kadar zorunlu olabilir, fakat insanların çoğu için elde olanlardan faydalanmak daha uygundur. Beraber büyüdüğümüz, beraber mücadele ettiğimiz insanlar arasında ihtiyarlamak ve ölmek, insan için en iyi olandır.

Nihayet hoşgörölü ve cesur olunuz. Sevmek, düşünmek, çalışmak, yönetmek, bunların hepsi zor şeylerdir ve dünyada olduğunuz süre boyunca bunlardan hiçbirini, küçük yaşta hayal ettiğiniz kadar mükemmel olarak başaramıyacaksınız. Fakat bu işler ne kadar çetin görünürlerse görünsünler, yapılması mümkün olmayan şeyler değildir. Sizden önce sayısız insan bu işleri başardı ve iki karanlık çöl arasındaki hayatın dar ve aydınlık olan yolunu iyi kötü geçtiler. Sizler neden korkuyorsunuz? Oynayacağınız rol kısa, seyircilerse sizin gibi ölümlüdür.

Andre Maurois (Fransız Yazar, 1885-1967)